Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

14. února 2012 *

„Státní podpory — Podpora na restrukturalizaci pro výrobce velkých domácích elektrospotřebičů, kterou oznámila Francouzská republika — Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou se společným trhem při splnění podmínek — Zjevně nesprávná posouzení — Pokyny pro státní podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích“

Ve spojených věcech T-115/09 a T-116/09,

Electrolux AB, se sídlem ve Stockholmu (Švédsko), zastoupená F. Wijckmansem a H. Burezem, advokáty,

žalobkyně ve věci T-115/09,

Whirlpool Europe BV, se sídlem v Bredě (Nizozemsko), původně zastoupená F. Tuytschaeverem a B. Bellenem, poté H. Burezem a F. Wijckmansem, advokáty,

žalobkyně ve věci T-116/09,

proti

Evropské komisi, zastoupené L. Flynnem a C. Giolitem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Francouzskou republikou, původně zastoupenou G. de Berguesem a A.-L. Vendrolini, poté G. de Berguesem a J. Gstalterem, jako zmocněnci,

a

Fagor Francie SA, se sídlem v Rueil-Malmaison (Francie), zastoupenou J. Derennem a A. Müller-Rappardem, advokáty,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejichž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2009/485/ES ze dne 21. října 2008 o státní podpoře C 44/07 (ex N 460/07), kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch společnosti FagorBrandt (Úř. věst. 2009, L 160, s. 11),

* Jednací jazyk: angličtina.

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a M. van der Woude, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: V. Nagy, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. června 2011,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobkyně ve věci T-115/09, společnost Electrolux AB, a žalobkyně ve věci T-116/09, společnost Whirlpool Europe BV (dále jen „Whirlpool“), působí v odvětví výroby a prodeje velkých domácích elektrospotřebičů. Společnosti Electrolux a Whirlpool (dále jen společně „žalobkyně“) jsou konkurenty společnosti Fagor France SA (dále jen „FagorBrandt“).

2 Dne 21. října 2008 Komise Evropských Společenství přijala rozhodnutí 2009/485/ES o státní podpoře C 44/07 (ex N 460/07), kterou Francie zamýšl[ela] poskytnout ve prospěch společnosti FagorBrandt (Úř. věst. 2009, L 160, s. 11, dále jen „napadené rozhodnutí“).

3 Napadené rozhodnutí je rozděleno do sedmi částí. V první části, nazvané „Postup“, Komise nejprve připomíná, že Francouzská republika jí dne 6. srpna 2007 oznámila podporu ve prospěch FagorBrandt (dále jen „dotčená podpora“). Komise dále uvádí, že dne 10. října 2007 Francouzské republice oznámila, že zahájí řízení podle čl. 88 odst. 2 ES. Rozhodnutí o zahájení řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení“) bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2007, C 275, s. 18) a zúčastněné strany byly vyzvány k předložení připomínek k dotčené podpoře. Kromě připomínek FagorBrandt Komise obdržela připomínky od dvou jejích konkurentů, a to společnosti Electrolux a podniku, který si nepřál zveřejnit svoji totožnost (dále jen „druhý stěžovatel“) (body 1 až 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

4 Ve druhé části napadeného rozhodnutí, nazvané „Popis“, Komise zejména konstatuje, že dotčená podpora je podporou na restrukturalizaci ve výši 31 milionů eur, kterou poskytne francouzské ministerstvo hospodářství, financí a zaměstnanosti. Komise rovněž uvádí, že FagorBrandt nepřímo vlastní společnost Fagor Electrodomésticos S. Coop. (dále jen „Fagor“), která je družstvem podle španělského práva a je sama součástí seskupení družstev Mondragón Corporación Cooperativa. FagorBrandt podle Komise v roce 2007 dosáhla obratu ve výši 903 milionů eur a působí ve třech hlavních skupinách výrobků v odvětví velkých domácích elektrospotřebičů, a sice ve skupinách mycích zařízení, chladících zařízení a varných zařízení (body 6 až 9 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

5 Ve třetí části napadeného rozhodnutí, nazvané „Důvody, které vedly k zahájení řízení“, Komise uvádí pět důvodů, které ji vedly k přijetí rozhodnutí o zahájení. Zaprvé Komise měla za to, že může existovat riziko obcházení zákazu poskytovat podporu na restrukturalizaci nově vzniklým podnikům podle odstavce 12 Pokynů pro státní podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. 2004, C 244, s. 2, dále jen „Pokyny“), a to s ohledem na skutečnost, že FagorBrandt vznikla v lednu 2002. Zadruhé podle Komise existovalo riziko obcházení povinnosti vrátit podporu, která byla FagorBrandt poskytnuta na základě režimu daňového osvobození zisků společností, jež se na ni vztahovalo na základě článku 44f francouzského obecného daňového zákoníku (dále jen „podpora udělená podle článku 44f“), a jejíž navrácení Komise nařídila v rozhodnutí 2004/343/ES ze dne 16. prosince 2003 o režimu podpor provedeném Francií v rámci oživení podniků v obtížích (Úř. věst.

2004, L 108, s. 38). Zatřetí Komise vyjádřila pochybnosti o dlouhodobé životaschopnosti FagorBrandt. V tomto ohledu Komise požadovala upřesnění předpokládaného růstu obratu FagorBrandt o 20 % v roce 2007 v porovnání s rokem 2006. Komise dále FagorBrandt požádala, aby vysvětlila, jak navrátí neslučitelnou podporu, kterou obdržela její italská dceřiná společnost FagorBrandt Italia (dále jen „neslučitelná italská podpora“). Začtvrté měla Komise rovněž pochybnosti o tom, zda jsou vyrovnávací opatření zahájená v rámci plánu restrukturalizace dostatečná. Zapáté Komise pochybovala, že by vlastní příspěvek FagorBrandt mohl splnit podmínky stanovené v odstavcích 43 a 44 Pokynů. Komise v tomto ohledu upřesňuje, že francouzské orgány nezahrnuly navrácení podpory udělené podle článku 44f do nákladů restrukturalizace. Francouzské orgány dále podle Komise nevysvětlily původ některých částek považovaných za vlastní příspěvek FagorBrandt (body 11 až 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

6 Ve čtvrté a páté části napadeného rozhodnutí, nazvaných „Připomínky zúčastněných stran“ a „Vyjádření Francie“, Komise uvádí důvody, proč mají společnost Electrolux a druhý stěžovatel za to, že podmínky stanovené Pokyny nejsou v projednávané věci splněny, zejména vzhledem k tomu, že dotčená podpora by narušila hospodářskou soutěž, nebyla by omezena na minimum a sloužila by k obejití povinnosti navrátit dřívější podpory, které Komise prohlásila za protiprávní. Komise dále uvádí, že Francouzská republika a FagorBrandt tvrdily, že posledně uvedená splňuje veškeré podmínky stanovené Pokyny pro získání dotčené podpory (body 17 až 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

7 V šesté části napadeného rozhodnutí, nazvané „Posouzení podpory“, Komise zaprvé konstatuje, že žádná ze zúčastněných stran nezpochybnila, že dotčená podpora představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES (bod 34 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

8 Zadruhé je Komise toho názoru, že dotčená podpora může být posouzena pouze na základě Pokynů, což Francouzská republika ani strany zúčastněné na správním řízení nezpochybnily (body 35 a 36 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

9 Zatřetí Komise s ohledem na ustanovení Pokynů přezkoumává způsobilost FagorBrandt pro podpory na restrukturalizaci. V tomto rámci má Komise za to, že FagorBrandt splňuje podmínky podle odstavců 11 a 13 Pokynů, jelikož se její finanční potíže staly příliš vážnými, než aby je mohla financovat společnost Fagor. Z finanční analýzy FagorBrandt, která vznikla v lednu 2002, podle Komise vyplývá, že během prvních třech let své existence nemohla být považována za podnik v obtížích (body 37 až 43 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

10 Začtvrté Komise uvádí, že navrácení podpory udělené podle článku 44f není hlavním důvodem finančních potíží FagorBrandt, a že tento podnik je tudíž způsobilý obdržet podpory na restrukturalizaci. Komise dále poznamenává, že podle rozsudku Soudního dvora ze dne 15. května 1997, TWD v. Komise (C-355/95 P, Recueil, s. I-2549, dále jen „rozsudek Deggendorf“, body 25 a 26), nic nebrání tomu, aby bylo poskytnutí dotčené podpory pozastaveno až do navrácení podpory udělené podle článku 44f (body 44 až 50 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

11 Zapáté Komise zkoumá plán restrukturalizace a dospívá k závěru, že tento plán umožňuje obnovení dlouhodobé životaschopnosti podniku. V tomto rámci Komise zejména uvádí, že obrat FagorBrandt nevzrostl v roce 2007 o 20 %, jak posledně uvedená předpokládala ve svém plánu restrukturalizace, ale o 16 %. Komise dále, ke skutečnosti, že plán restrukturalizace neuváděl, jak se FagorBrandt míní vypořádat s navrácením neslučitelné italské podpory, uvádí, že francouzské orgány vysvětlily, že navrácení této podpory nemá dopad na finanční situaci skupiny, a v podstatě uvedly, že částka této podpory, která má být navrácena, by měla být pravděpodobně nižší než jeden milion eur. Komise, která odmítla argumenty, jež druhý stěžovatel uplatnil ve správním řízení, má v tomto ohledu za to, že i když dodatečná vyrovnávací opatření navržená Francouzskou republikou po přijetí rozhodnutí o zahájení oslabí FagorBrandt, nezabrání obnovení její životaschopnosti (body 51 až 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

12 Zašesté Komise v podstatě uvádí, že i když dotčená podpora vyvolává narušení hospodářské soutěže, její záporné důsledky omezují různé faktory. Nejprve, podíl FagorBrandt na trhu v Evropě představuje nejvýše 5 %. Společný podíl společnosti Fagor a FagorBrandt na trhu v Evropě představuje nejvýše 8 %. Podíly čtyř z jejich konkurentů na trhu navíc představují 10 % a více. Dále, dotčená podpora představuje méně než 4 % obratu FagorBrandt v Evropě. Kromě toho s ohledem na skutečnost, že dotčená podpora má nepříznivý dopad na podmínky obchodu mezi členskými státy, skutečná vyrovnávací opatření, která jsou podstatná, ale omezeného rozsahu, byla nezbytná. Komise má v tomto ohledu za to, že opatření spočívající v uzavření továren, které se nacházejí na dvou místech ve Francii, nelze považovat za vyrovnávací opatření. Naproti tomu převod dceřiné společnosti FagorBrandt, tedy společnosti Brandt Components, v březnu 2004 lze podle Komise považovat za vyrovnávací opatření. Protože je však třeba toto jediné opatření považovat za nedostatečné, Komise uvádí, že je nutné přezkoumat dodatečná vyrovnávací opatření navržená francouzskými orgány. Komise se domnívá, že opatření spočívajícímu v zastavení uvádění mrazicích a varných výrobků, jakož i myček nádobí značky Vedette na trh po dobu pěti let musí být dána přednost před opatřením spočívajícím v převodu této značky. Komise v tomto ohledu dochází k závěru, že zastavení uvádění daných výrobků na trh po dobu pěti let a převod její dceřiné společnosti Brandt Components umožňují vyhnout se nadměrnému narušení hospodářské soutěže ve smyslu odstavců 38 až 40 Pokynů (body 72 až 95 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

13 Zasedmé, pokud jde o povinnost omezit na nutné minimum výši a míru podpory podle odstavců 43 až 45 Pokynů, Komise připomíná, že v tomto ohledu vyjádřila v bodě 44 odůvodnění rozhodnutí o zahájení dvě pochybnosti. Francouzské orgány tyto pochybnosti odstranily ve svém vyjádření v odpovědi na rozhodnutí o zahájení. Zaprvé vlastní příspěvek příjemce dotčené podpory spočívá v bankovních půjčkách získaných na trhu, a to ve výši mezi 30 a 35 miliony eur, a jištěných zásobami hotových výrobků. Zadruhé navrácení podpory udělené podle článku 44f, která dosahuje částky mezi 25 a 30 miliony eur včetně úroků, bylo zohledněno v plánu restrukturalizace. I kdyby se navrácení podpory s úroky zahrnulo mezi restrukturalizační náklady, nemělo by to za následek snížení vlastního příspěvku příjemce pod úroveň 50 % požadovanou odstavcem 44 Pokynů. Komise má rovněž za to, že po poskytnutí dotčené podpory a po ukončení restrukturalizace zůstane skupina nadále významně zadlužena (body 96 až 104 napadeného rozhodnutí).

14 V sedmé části napadeného rozhodnutí, nazvané „Závěr“, je Komise toho názoru, že dotčená podpora může být prohlášena za slučitelnou se společným trhem při splnění určitých podmínek.

15 Výrok napadeného rozhodnutí zní následovně:

„Článek 1

Podpora, kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch podniku FagorBrandt ve výši 31 milion [eur], je slučitelná se společným trhem za podmínek stanovených v článku 2.

Článek 2

1. Francouzské orgány musí pozastavit vyplácení podpory uvedené v článku 1 tohoto rozhodnutí podniku FagorBrandt, dokud tento podnik nevrátí neslučitelnou podporu, na kterou se vztahuje rozhodnutí 2004/343/ES.

2. Plán restrukturalizace, s nímž Francie seznámila Komisi dne 6. srpna 200[7], je proveden v plném rozsahu.

3. FagorBrandt zastaví uvádění na trh mrazicích a varných zařízení a myček nádobí značky Vedette na dobu 5 let počínaje nejpozději sedm měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

4. Pro zajištění kontroly plnění podmínek stanovených v odstavcích 1 až 3 tohoto článku bude Francie informovat Komisi prostřednictvím výročních zpráv o stavu postupu restrukturalizace FagorBrandt, o vracení neslučitelné podpory popsané v odstavci 1, o vyplácení slučitelné podpory a o uplatňování vyrovnávacích opatření.

Článek 3

Francie bude informovat Komisi do dvou měsíců po oznámení tohoto rozhodnutí o opatřeních, která provedla, aby mu vyhověla.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.“

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

16 Návrhy došlými kanceláři Tribunálu dne 24. března 2009 podaly žalobkyně ve věcech T-115/09 a T-116/09 žaloby na neplatnost proti napadenému rozhodnutí.

17 Dopisy došlými kanceláři Tribunálu dne 30. června 2009 žalobkyně navrhly, aby Tribunál v rámci organizačních procesních opatření upravených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu Komisi nařídil předložit devět dokumentů nebo kategorie dokumentů, na které posledně uvedená odkazuje ve svých žalobních odpovědích ve věcech T-115/09 a T-116/09.

18 Dopisy došlými kanceláři Tribunálu dne 9. července 2009 podaly Francouzská republika a FagorBrandt ve věcech T-115/09 a T-116/09 návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu Komise.

19 Dopisy došlými kanceláři Tribunálu dne 27. července 2009 Komise poskytla své vyjádření k návrhům žalobkyň na předložení dokumentů, které jsou uvedeny v bodě 17 výše, přičemž s uvedenými návrhy nesouhlasila.

20 Dopisy došlými kanceláři Tribunálu dne 24. srpna 2009 společnost Electrolux ve svém vyjádření k návrhům na vstup do řízení jako vedlejší účastnice uvedeným v bodě 18 výše požádala Tribunál o důvěrné zacházení – ve vztahu k FagorBrandt a Francouzské republice – s určitými číselnými údaji uvedenými v příloze 15 její žaloby, jelikož se v podstatě jedná o neveřejné údaje, které pro ni mají strategický význam.

21 Usneseními ze dne 22. září 2009 předseda druhého senátu Tribunálu povolil vedlejší účastenství Francouzské republiky a FagorBrandt ve věcech T-115/09 a T-116/09. V uvedených usneseních Tribunál rozhodl, že jelikož byly tyto návrhy podány po uplynutí lhůty šesti týdnů stanovené v čl. 115 odst. 1 jednacího řádu, Francouzská republika a FagorBrandt mají práva stanovená v čl. 116 odst. 6 tohoto jednacího řádu.

22 Dopisy došlými kanceláři Tribunálu dne 30. září 2009 FagorBrandt požádala Tribunál o přístup ke spisům ve věcech T-115/09 a T-116/09 a o kopie nebo výtahy z dokumentů v nich obsažených, s výhradou důvěrného zacházení, které by bylo vyhrazeno některým z těchto dokumentů.

23 Rozhodnutím ze dne 7. října 2009 předseda druhého senátu Tribunálu v souladu s čl. 116 odst. 6 jednacího řádu rozhodl, že žádostem uvedeným v bodě 22 výše nebude vyhověno.

24 Dopisy došlými kanceláři Tribunálu dne 1. června 2010 žalobkyně předložily novou skutkovou okolnost spočívající v tiskové zprávě Komise ze dne 5. května 2010, ve které Komise zejména uvedla, že jí nebyly poskytnuty „dostatečné důkazy“ umožňující dospět k závěru, že FagorBrandt k tomuto datu vrátila podporu udělenou podle článku 44f. Komise poskytla své vyjádření k uvedenému dopisu dne 22. června 2010.

25 Vzhledem k tomu, že došlo ke změně ve složení senátů Tribunálu, byl soudce zpravodaj zařazen ke čtvrtému senátu, a v důsledku toho byla projednávaná věc přidělena právě tomuto senátu.

26 Usnesením předsedy čtvrtého senátu, vydaným dne 5. května 2011 po vyslechnutí účastnic řízení, byly věci T-115/09 a T-116/09 spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku podle článku 50 jednacího řádu. Žádosti o důvěrné zacházení s některými dokumenty, kterou společnost Electrolux podala ve vztahu ke společnosti Whirlpool, bylo vyhověno.

27 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (čtvrtý senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření upravených v článku 64 jednacího řádu položil účastnicím řízení písemně otázky a vyzval Komisi k předložení určitých dokumentů. Účastnice řízení těmto žádostem vyhověly ve stanovené lhůtě.

28 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 29. června 2011.

29 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

30 Komise, podporovaná Francouzskou republikou a FagorBrandt, navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žaloby jako neopodstatněné;

— uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

31 Na podporu svých žalob žalobkyně uplatňují dva žalobní důvody.

32 Ve svém prvním žalobním důvodu žalobkyně v podstatě uvádí, že podmínky k tomu, aby byla podpora na restrukturalizaci prohlášena za slučitelnou se společným trhem, nejsou v projednávané věci splněny. Žalobkyně tento žalobní důvod dělí do osmi částí. Podle žalobkyň nejsou dodrženy zaprvé zásada „jednou a dost“, jak je stanovena v odstavci 5 a odstavcích 72 až 77 Pokynů, podle které v podstatě platí, že během deseti let po poskytnutí podpory na restrukturalizaci nemůže být poskytnuta další taková podpora; zadruhé podmínka, že podpora na restrukturalizaci nemůže v souladu s odstavcem 8 Pokynů sloužit k umělému udržování podniků při životě v odvětví s nadbytečnou strukturální kapacitou; zatřetí podmínka stanovená v odstavci 23 Pokynů, že Komise musí v rámci přezkumu poskytnutí podpory na restrukturalizaci zohlednit dřívější podpory, které byly poskytnuty protiprávně a nebyly navráceny; začtvrté podmínka stanovená v odstavci 33 Pokynů, že příjemce podpory na restrukturalizaci musí být podnik v obtížích; zapáté podmínka uvedená v odstavci 12 Pokynů, že příjemce podpory nesmí být nově vzniklý podnik; zašesté podmínka, že podle odstavců 34 a 35 Pokynů musí plán restrukturalizace umožnit obnovení dlouhodobé životaschopnosti příjemce podpory; zasedmé podmínka stanovená v odstavcích 38 až 40 Pokynů, že vyrovnávací opatření musí být

přiměřená narušení hospodářské soutěže vyvolanému dotčenou podporou; zaosmé podmínka podle odstavce 43 Pokynů, že podpora na restrukturalizaci musí být omezena na minimum a musí být poskytnut skutečný příspěvek skupiny, do které patří FagorBrandt.

33 Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí v několika ohledech nesplnila povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 253 ES. Žalobkyně tento žalobní důvod dělí do tří částí. Zaprvé se Komise podle společnosti Electrolux nezabývala otázkou existence nadbytečné strukturální kapacity na trhu, ačkoli ji společnost Electrolux během správního řízení o existenci takové nadbytečné kapacity informovala. Naproti tomu podle společnosti Whirlpool měla Komise uvést důvody, proč nepovažovala za nutné omezit narušení hospodářské soutěže v jiných členských státech než ve Francii. Zadruhé, žalobkyně mají za to, že Komise neuvedla důvody, proč byla toho názoru, že příspěvek skupiny, do které patří FagorBrandt, byl dostatečný, jelikož byl nejvyšší možný. Zatřetí, žalobkyně se domnívají, že Komise měla v napadeném rozhodnutí uvést důvody, proč nebylo nutné posoudit dopad navrácení podpory udělené podle článku 44f na dlouhodobé obnovení životaschopnosti FagorBrandt.

34 Komise, podporovaná Francouzskou republikou a FagorBrandt, s těmito dvěma žalobními důvody nesouhlasí.

35 Tribunál považuje za vhodné uvést, že je nesporné, jak Komise uvedla v bodě 36 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že slučitelnost podpory na restrukturalizaci se společným trhem je třeba přezkoumávat s ohledem na čl. 87 odst. 3 písm. c) ES. Tribunál v tomto ohledu úvodem připomene právní rámec pro posuzovací pravomoc Komise v oblasti přezkumu slučitelnosti podpory na restrukturalizaci se společným trhem, jakož i pravomoc Tribunálu provést přezkum v dané oblasti. Tribunál dále přezkum žalobních důvodů uplatněných žalobkyněmi zahájí sedmou částí prvního žalobního důvodu.

K relevantnímu právnímu rámci pro přezkum poskytování podpor na restrukturalizaci

36 Zaprvé podle čl. 87 odst. 3 písm. c) ES podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, mohou být považovány za slučitelné se společným trhem.

37 Podle ustálené judikatury platí, že Komise má pro účely uplatnění čl. 87 odst. 3 písm. c) ES širokou posuzovací pravomoc, jejíž výkon zahrnuje komplexní ekonomická a sociální posouzení, která musí být uskutečněna v kontextu Společenství (rozsudky Soudního dvora ze dne 24. února 1987, Deufil v. Komise, 310/85, Recueil, s. 901, bod 18, a ze dne 29. dubna 2004, Itálie v. Komise, C-372/97, Recueil, s. I-3679, bod 83; rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2005, Corsica Ferries France v. Komise, T-349/03, Sb. rozh. s. II-2197, bod 137).

38 Komise si kromě toho může uložit orientační pravidla pro výkon své posuzovací pravomoci přijetím aktů, jako jsou Pokyny pro podniky v obtížích, a to v rozsahu, v němž takové akty obsahují indikativní pravidla, jakým směrem bude tento orgán postupovat, a v němž se neodchylují od ustanovení Smlouvy (viz rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2002, Keller a Keller Meccanica v. Komise, T-35/99, Recueil, s. II-261, bod 77 a citovaná judikatura).

39 V tomto rámci je třeba uvést, pokud jde o pojem podpory na restrukturalizaci, že z odstavců 16 a 17 Pokynů v podstatě vyplývá, že Komise je toho názoru, že na rozdíl od podpory na záchranu, která spočívá v dočasné pomoci a je určena k provedení okamžitých opatření, je cílem takové podpory obnovení dlouhodobé životaschopnosti podniku.

40 Zadruhé podle ustálené judikatury platí, že soudní přezkum výkonu posuzovací pravomoci, kterou má Komise pro účely uplatnění čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, se omezuje na prověření, že byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se odůvodnění, jakož i na přezkum věcné správnosti skutkových zjištění a neexistence nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 13. února 2003, Španělsko v. Komise, C-409/00, Recueil, s. I-1487, bod 93, a rozsudek Corsica Ferries France v. Komise, bod 37 výše, bod 138 a citovaná judikatura). Tribunálu naproti tomu nepřísluší nahrazovat svým ekonomickým posouzením posouzení orgánu, který rozhodnutí vydal (rozsudky Tribunálu ze dne 25. června 1998, British Airways a další v. Komise, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, bod 79, a Corsica Ferries France v. Komise, bod 37 výše, bod 138).

41 Tribunál musí kromě toho rovněž ověřit, zda požadavky, které si Komise stanovila v těchto Pokynech, byly splněny (v tomto smyslu viz rozsudek Keller a Keller Meccanica v. Komise, bod 38 výše, bod 77 a citovaná judikatura).

42 Soudu Unie naproti tomu nepřísluší, aby namísto Komise provedl přezkum, který nikdy neprovedla, a aby odhadl závěry, ke kterým by na konci tohoto přezkumu dospěla (rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2008, Deutsche Post v. Komise, T-266/02, Sb. rozh. s. II-1233, bod 95; v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2004, Valmont v. Komise, T-274/01, Sb. rozh. s. II-3145, bod 136).

43 Projednávané žaloby je třeba přezkoumat s ohledem na tyto zásady.

K sedmé části prvního žalobního důvodu, která je založena na porušení odstavců 38 až 40 Pokynů, jež se týkají skutečnosti, že přijatá vyrovnávací opatření nejsou přiměřená narušení hospodářské soutěže vyvolanému dotčenou podporou

44 Je třeba uvést, pokud jde o přijetí vyrovnávacích opatření v rámci poskytnutí podpory na restrukturalizaci, že odstavce 38 až 40 Pokynů se týkají „zabránění každému nadměrnému narušení hospodářské soutěže“. Podle těchto ustanovení, a jak připomíná rovněž Komise ve svých písemnostech, na prvním místě, vyrovnávací opatření musí být přijata za účelem omezení nepříznivých účinků poskytnutí podpory na restrukturalizaci na hospodářskou soutěž a obchod (odstavec 38 Pokynů). Na druhém místě, tato opatření musí být „vhodná“ v tom smyslu, že nesmí vést ke zhoršení struktury trhu (odstavec 39 Pokynů). Na třetím místě, vyrovnávací opatření musí být „přiměřená“ rušivým účinkům podpory. V tomto ohledu musí být zaprvé provedena na trhu (trzích), kde bude mít dotčený podnik po restrukturalizaci významné postavení. Zadruhé, i když mohou být tato opatření provedena před nebo po poskytnutí podpory, musí být v každém případě nedílnou součástí plánu restrukturalizace. Zatřetí tato opatření nesmí spočívat v pouhých odpisech a ukončeních ztrátových činností, jelikož by tak nevedla ke snížení kapacity nebo omezení působnosti dotčeného podniku na trhu (odstavec 40 Pokynů).

45 Žalobkyně poznamenávají, že podle odstavců 38 a 40 Pokynů musí být vyrovnávací opatření v podstatě přiměřená rušivým účinkům podpory na restrukturalizace a musí být provedena na trhu (trzích), kde bude mít daný podnik po restrukturalizaci významné postavení. Žalobkyně v tomto ohledu vznáší tři hlavní námitky. Ve své první námitce žalobkyně tvrdí, že vyrovnávací opatření přijatá Komisí nejsou s ohledem na významné postavení, které má FagorBrandt na trhu, dostatečná. Ve své druhé námitce žalobkyně uvádí, že převod společnosti Brandt Components není vhodným vyrovnávacím opatřením. Ve své třetí námitce tvrdí, že zastavení uvádění chladniček, sporáků a myček nádobí značky Vedette na trh po dobu pěti let není s ohledem na rušivé účinky dotčené podpory přiměřeným vyrovnávacím opatřením.

46 Komise s žádnou z těchto tří námitek nesouhlasí.

47 V projednávané věci je třeba konstatovat, že Komise poté, co v bodech 80 a 81 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že opatření spočívající v zavření dvou továren FagorBrandt nepředstavují vyrovnávací opatření, jelikož spočívala v ukončení ztrátových činností, měla v bodech 82 a 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí – pokud jde o převod společnosti Brandt Components – za to, že:

„(82) Naproti tomu podnik v březnu 2004 přenechal svou dceřinou společnost Brandt Components (výrobní závod v Nevers) rakouské skupině ATB za cenu ve výši [2–5] milionů [eur]. V tomto případě se nejedná ani o odpis […], ani o ukončení činnosti. Toto opatření proto není ustanoveními odstavce 40 Pokynů […] vyloučeno. Činnost postoupená v březnu 2004 […] dosáhla v roce 2003 obratu ve výši [25–45] milionů [eur], což odpovídalo [2–5] % obratu podniku v roce 2003, a zaměstnávala [250–500] pracovníků, což odpovídalo [5–10] % zaměstnanců podniku. Byla zahrnuta do konstrukce, vývoje, výroby a uvádění na trh elektrických motorů pro automatické pračky. Uvedený převod měl tudíž za následek omezení působení podniku na trhu součástí automatických praček.

(83) I když Komise souhlasí s tím, že uvedené opatření představuje vyrovnávací opatření, nemůže samo o sobě vyrovnat nepříznivé důsledky [dotčené] podpory. Komise především konstatuje, že toto opatření neomezuje působení FagorBrandt na trhu velkých domácích elektrospotřebičů […], což je hlavní trh, na kterém bude FagorBrandt nadále působit.“

48 Poznámka pod čarou č. 33 napadeného rozhodnutí, na kterou je odkazováno v bodě 83 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, zní následovně:

„Francouzské orgány uvádějí, že činnost společnosti Brandt Components umožňovala podniku využívat výhod silně integrované výroby špičkových automatických praček, což je historicky silné postavení FagorBrandt. Podle francouzských orgánů je tento druh integrace mimořádně důležitý pro inovační výrobky nebo vyžaduje zvláštní know-how a uchylují se k němu všechny hlavní subjekty odvětví (např. společnosti BSH nebo Miele). Komise přesto upozorňuje, že přes výše uvedená tvrzení nepředložily francouzské orgány podklady, které by jí umožnily beze všech pochyb a ještě méně kvantitativně stanovit, že převedení společnosti Brandt Components omezí možnosti FagorBrandt vyvíjet konkurenceschopné automatické pračky, a tím omezí působení FagorBrandt na trhu automatických praček. Komise tak nemůže dojít k závěru, že postoupení společnosti Brandt Components má skutečný dopad na trh s velkými domácími elektrospotřebiči.“

49 Z bodů 82 a 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i z poznámky pod čarou č. 32 uvedeného rozhodnutí tedy vyplývá, že Komise měla za to, že převod společnosti Brandt Components lze kvalifikovat jako vyrovnávací opatření, jelikož se nejednalo o pouhý „odpis“ ani o „ukončení činnosti“, a že tento převod „měl za následek omezení působení podniku na trhu součástí automatických praček“. Dále měla Komise také za to, že toto vyrovnávací opatření neomezuje působení FagorBrandt na hlavním trhu, na kterém tento podnik působí, tedy na trhu s velkými domácími elektrospotřebiči, takže uvedené opatření nebylo samo o sobě dostatečné k omezení narušení hospodářské soutěže vyplývajícího z poskytnutí dotčené podpory.

50 Ve světle závěrů uvedených v bodech 47 až 49 výše Tribunál považuje za vhodné přezkoumat nejprve druhou námitku žalobkyň, podle které měla Komise neprávem za to, že převod společnosti Brandt Components představuje vhodné vyrovnávací opatření.

51 Zaprvé je nesporné, že k převodu společnosti Brandt Components došlo v březnu 2004 a že Francouzská republika dotčenou podporu Komisi oznámila dne 6. srpna 2007, tedy téměř tři a půl roku po uvedeném převodu. V tomto ohledu lze tedy uvést, že i když, jak poznamenává Komise, měla Francouzská republika za to, že převod společnosti Brandt Components byl nedílnou součástí plánu restrukturalizace, kterou oznámila Komisi, toto opatření, jelikož bylo přijato v březnu 2004, nemělo –

stejně jak tvrdí žalobkyně – za cíl a nemohlo mít za následek zmírnění narušení hospodářské soutěže, které by vyvolalo poskytnutí podpory zamýšlené Francouzskou republikou v jejím oznámení ze dne 6. srpna 2007.

52 V tomto ohledu je třeba argument Komise, podporované FagorBrandt, že z rozsudku Corsica Ferries France v. Komise, bod 37 výše (bod 225), vyplývá, že vyrovnávací opatření lze přijmout před provedením plánu restrukturalizace, zamítnout jako neopodstatněný. Jak totiž správně poznamenávají žalobkyně, i když měl Tribunál v uvedeném rozsudku za to, že vyrovnávací opatření může být přijato před provedením plánu restrukturalizace, zohlednil zvláštní okolnosti, za kterých bylo o dotčeném opatření rozhodnuto téměř měsíc před přijetím uvedeného plánu restrukturalizace, a že bylo provedeno téměř měsíc poté, co byl tento plán oznámen Komisi. Okolnosti ve věci, v níž byl vydán tento rozsudek, nejsou tedy srovnatelné s okolnostmi projednávané věci, ve které byla společnost Brandt Components převedena téměř tři a půl roku před tím, než byly podpora na restrukturalizaci a plán restrukturalizace FagorBrandt oznámeny Komisi.

53 Zadruhé, i když není zpochybněno, jak Komise uvedla v bodě 82 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že převod společnosti Brandt Components omezil působení FagorBrandt na trhu součástí pro automatické pračky, je třeba naproti tomu uvést, že žádná z účastnic řízení během správního řízení nebo před Tribunálem netvrdila ani neprokázala, že uvedený převod měl za následek zmírnění, a to i jen minimálně, nepříznivých účinků vyplývajících z dotčené podpory na hospodářskou soutěž existující na hlavním trhu, na kterém FagorBrandt působila. Naopak, jak výslovně vyplývá z bodu 83 odůvodnění a z poznámky pod čarou č. 32 napadeného rozhodnutí (viz body 47 a 48 výše), Komise vyloučila, že převod společnosti Brandt Components měl „skutečný dopad“ na trh automatických praček, který je součástí odvětví velkých domácích elektrospotřebičů, které je „hlavním trhem“, na kterém FagorBrandt podle Komise působila.

54 Zatřetí, na rozdíl od toho, co se Komise domnívala v bodě 82 odůvodnění napadeného rozhodnutí, skutečnost, že převod společnosti Brandt Components nepředstavoval pouhý odpis a ani ukončení činností, neznamenala, že se nutně jednalo o vyrovnávací opatření, které může omezit negativní účinky na hospodářskou soutěž vyvolané poskytnutím dotčené podpory. Jelikož, jak bylo konstatováno v bodech 52 a 53 výše, uvedené opatření nemělo za cíl, a v každém případě nemělo za následek, omezení negativních účinků poskytnutí dotčené podpory na obchod a hospodářskou soutěž, nemohlo být platně kvalifikováno jako vyrovnávací opatření.

55 S ohledem na úvahy uvedené v bodech 51 až 54 výše je třeba konstatovat, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla v bodě 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že převod společnosti Brandt Components představuje vyrovnávací opatření ve smyslu odstavců 38 až 40 Pokynů. Je tedy třeba přezkoumat důsledky takového pochybení pro opodstatněnost analýzy Komise, podle které vyrovnávací opatření přijatá v projednávané věci umožnila omezit negativní účinky na hospodářskou soutěž vyplývající z poskytnutí dotčené podpory.

56 Nejprve je třeba uvést, že Komise měla v bodě 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že:

„Vyrovnávacími opatřeními jsou zastavení uvádění na trh po dobu pěti let určitých výrobků (varná zařízení, mrazicí zařízení a myčky nádobí) značky Vedette […] a postoupení společnosti Brandt Components. Jedná se o skutečné omezení působení [FagorBrandt] na trhu (a to nezanedbatelné), ovšem omezené velikosti. Toto omezení je tedy úměrné narušení hospodářské soutěže a podmínek obchodování, jak bylo rozebráno výše.“

57 Komise v bodě 95 odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavírá svou analýzu v tomto ohledu a uvádí následující:

„Komise se proto domnívá, že uvedená [vyrovnávací] opatření umožňují vyhnout se nadměrnému narušení hospodářské soutěže ve smyslu odstavců 38 až 40 Pokynů […]“

58 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, jak bylo uvedeno v bodě 53 výše, že v rozsahu, v němž převod společnosti Brandt Components neměl žádný skutečný dopad na hlavní trh, na kterém FagorBrandt působila, závěr Komise, že kumulace tohoto vyrovnávacího opatření s opatřením spočívajícím v pětiletém pozastavení prodeje některých z těchto výrobků značky Vedette v podstatě umožnila přiměřeným způsobem omezit negativní účinky na hospodářskou soutěž vyvolané poskytnutím dotčené podpory, je nutně nesprávný. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že Komise v napadeném rozhodnutí nebo dokonce před Tribunálem neměla za to a ani neprokázala, že přijetí posledně uvedeného vyrovnávacího opatření bylo samo o sobě dostatečné pro přiměřené omezení – v souladu s požadavky stanovenými v odstavcích 38 až 40 Pokynů – negativních účinků na hospodářskou soutěž vyplývajících z poskytnutí dotčené podpory. Dále a v každém případě Tribunálu podle judikatury uvedené v bodě 42 výše nepřísluší, aby namísto Komise provedl přezkum otázky, zda posledně uvedené vyrovnávací opatření bylo samo o sobě dostatečné pro omezení negativních účinků na hospodářskou soutěž vyplývajících z poskytnutí dotčené podpory, a aby odhadl závěry, které by měla Komise z uvedeného přezkumu vyvodit.

59 Za těchto podmínek, aniž je nutné rozhodovat o první a třetí námitce sedmé části prvního žalobního důvodu, je třeba druhé námitce uvedené části, jak ji uplatnily žalobkyně, vyhovět s tím, že převod společnosti Brandt Components nepředstavuje vhodné vyrovnávací opatření.

60 Aniž je dotčen výše uvedený závěr, Tribunál považuje za vhodné podpůrně přezkoumat rovněž třetí část prvního žalobního důvodu žalobkyň.

Ke třetí části prvního žalobního důvodu, jež vychází z nezohlednění dřívějších podpor, které byly poskytnuty a nebyly navráceny

61 V rámci třetí části prvního žalobního důvodu žalobkyně uplatňují dvě hlavní námitky, které se týkají porušení odstavce 23 Pokynů, jak jej provedla Komise s odkazem na rozsudek Deggendorf, bod 10 výše. Žalobkyně uvádí, že Komise nepřezkoumala kumulativní účinek dotčené podpory zaprvé s podporou udělenou podle článku 44f a zadruhé s neslučitelnou italskou podporou, přičemž dvě posledně uvedené podpory nebyly dosud navráceny.

62 Komise s těmito dvěma námitkami nesouhlasí.

63 Tribunál úvodem přezkoumá druhou námitku žalobkyň, podle které Komise nezohlednila kumulativní účinek dotčené podpory s neslučitelnou italskou podporou.

64 Nejprve je třeba připomenout, že v rozsudku Deggendorf, bod 10 výše, Soudní dvůr rozhodl, že Komise nepřekračuje svoji posuzovací pravomoc, když v případě, že jí je předložen záměr podpory, kterou členský stát hodlá poskytnout určitému podniku, přijme rozhodnutí, kterým tuto podporu prohlašuje za slučitelnou se společným trhem, avšak s výhradou, že podnik nejprve vrátí starší protiprávní podporu, a to z důvodu kumulativního účinku předmětných podpor (viz rozsudek Tribunálu ze dne 8. září 2009, AceaElectrabel v. Komise, T-303/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 166 a citovaná judikatura).

65 Dále je třeba připomenout, že odstavec 23 Pokynů, ve kterém Komise v poznámce pod čarou č. 14 odkazuje na rozsudek Deggendorf, bod 10 výše, zní následovně:

„Pokud byla podniku v obtížích dříve poskytnuta podpora protiprávně, a Komise v důsledku toho přijala záporné rozhodnutí a vydala příkaz k navrácení, k němuž však podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES], nedošlo, je třeba při posuzování jakékoli podpory na záchranu a restrukturalizaci, jež má být poskytnuta stejnému podniku, vzít v úvahu: zaprvé kumulativní účinek předchozí a nové podpory a zadruhé skutečnost, že předchozí podpora nebyla vrácena […]“

66 Z rozsudku Deggendorf, bod 10 výše, jakož i z odstavce 23 Pokynů tedy vyplývá, že Komise v rámci svého přezkumu slučitelnosti podpory na restrukturalizaci se společným trhem musí v zásadě přezkoumat kumulativní účinek této podpory s případnými dřívějšími podporami, které dosud nebyly vráceny. Takový přezkum je odůvodněn tím, že výhody plynoucí z poskytnutí dřívějších neslučitelných podpor, které nebyly dosud vráceny, nadále vyvolávají účinky na hospodářskou soutěž.

67 Dále v případě, že Komise podmíní poskytnutí zamýšlené podpory tím, že bude nejprve navrácena jedna nebo několik dřívějších podpor, není povinna přezkoumávat kumulativní účinek těchto podpor na hospodářskou soutěž. Takové podmínění umožňuje zabránit kumulaci výhody poskytnuté zamýšlenou podporou a výhody poskytnuté dřívějšími podporami, jelikož negativní účinky na hospodářskou soutěž vyplývající z poskytnutí dřívějších podpor byly odstraněny navrácením jejich částky i s úroky. Podle judikatury totiž navrácení podpory s úroky umožňuje odstranit neoprávněnou výhodu spočívající v neplacení úroků, které by příjemce platil z dotčené částky slučitelné podpory, pokud by si musel tuto částku vypůjčit na trhu do doby rozhodnutí Komise, jakož i ve zlepšení jeho soutěžního postavení vůči jiným subjektům na trhu po dobu trvání protiprávního stavu (rozsudek Soudního dvora ze dne 12. února 2008, CELF a ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, Sb. rozh. s. I-469, bod 51).

68 V projednávané věci je třeba uvést, že Komise poté, co v bodě 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že „nic nestojí v cestě tomu, aby bylo postupováno [podle pravidla plynoucího z rozsudku] Deggendorf, to znamená, aby byla [dotčená podpora] považována za slučitelnou za podmínky, že její vyplacení bude pozastaveno až do navrácení podpory udělené podle článku 44f“, měla v bodě 50 odůvodnění uvedeného rozhodnutí za to, že:

„[…] Odstavec 23 Pokynů […] klade v rámci posouzení podpory na restrukturalizaci Komisi povinnost ‚vzít v úvahu: zaprvé kumulativní účinek předchozí a nové podpory a zadruhé skutečnost, že předchozí podpora nebyla vrácena‘. Jak uvádí poznámka pod čarou [č. 14] v Pokynech, toto ustanovení vychází z [rozsudku Deggendorf]. V tomto konkrétním případě se Francie zavázala získat zpět podporu udělenou podle článku 44f dříve, než vyplatí novou podporu. V tomto rozhodnutí je Komise nucena podle [rozsudku] Deggendorf […] přeměnit tento závazek v podmínku slučitelnosti oznámené podpory. [Komise] tak zajistí, aby nedošlo ke kumulaci předchozí a nové podpory a aby byla předchozí podpora vrácena. Tímto způsobem nebude proto nutné brát při posuzování nové podpory v úvahu kumulativní účinek podpor a nenavrácení předchozí podpory.“

69 V tomto rámci, pokud jde konkrétně o neslučitelnou italskou podporu, je třeba zaprvé uvést, že je nesporné, že – jak v podstatě vyplývá z bodu 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí – italská dceřiná společnost FagorBrandt byla ke dni přijetí napadeného rozhodnutí nadále povinna zaplatit jednu část uvedené podpory, a to do výše částky nižší než jeden milion eur.

70 Zadruhé je nutno konstatovat, že – jak vyplývá z bodu 50 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeného v bodě 68 výše – na rozdíl od podpory udělené podle článku 44f Komise v napadeném rozhodnutí nepodmínila poskytnutí dotčené podpory tím, že bude nejprve vrácena neslučitelná italská podpora. Dále z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise nezohlednila kumulativní účinek uvedené výhody a výhody vyplývající z poskytnutí dotčené podpory na hospodářskou soutěž. V rámci bodu „6.6 Zabránění každému nadměrnému narušení hospodářské soutěže“ napadeného rozhodnutí a konkrétně v bodě 76 odůvodnění uvedeného rozhodnutí totiž Komise přezkoumala pouze prvky, „které omez[ují] záporné důsledky narušení hospodářské soutěže“ vyvolané pouze poskytnutím dotčené podpory. Kromě toho je třeba uvést, že vyrovnávací opatření, kterými Komise podmínila slučitelnost dotčené podpory se společným trhem, jak vyplývá z bodu 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí, souvisejí s narušením hospodářské soutěže vyvolaným poskytnutím pouze této podpory, aniž by byl zohledněn kumulativní účinek posledně uvedené podpory a neslučitelné italské podpory.

71 Jelikož Komise nepodmínila poskytnutí dotčené podpory navrácením neslučitelné italské podpory, měla tedy nutně přezkoumat kumulativní účinek těchto dvou podpor, což v projednávané věci neučinila. Tento závěr platí i za předpokladu, že jak se Komise v podstatě domnívala v bodě 31 odůvodnění rozhodnutí o zahájení a jak tvrdila, stejně jako Francouzská republika a FagorBrandt, na jednání, by bylo třeba mít za to, že Komise na základě rozsudku Deggendorf, bod 10 výše, nemohla poskytnutí dotčené podpory Francouzskou republikou podmínit tím, že Italská republika nejprve vrátí neslučitelnou italskou podporu.

72 S ohledem na výše uvedené je tedy třeba konstatovat, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení v rámci přezkumu narušení hospodářské soutěže, který provedla v projednávané věci.

73 Argumenty, které Komise, jakož i FagorBrandt a Francouzská republika v tomto ohledu předložily, tento závěr nezpochybňují.

74 Na prvním místě, pokud jde o argument předložený Komisí v jejích písemnostech a v odpovědi na otázky Tribunálu na jednání, že přezkoumala dopad vrácení dotčené částky na životaschopnost restrukturalizace, takový argument je třeba zamítnout jako irelevantní. Skutečnost, že Komise v bodě 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že podle francouzských orgánů by navrácení uvedené podpory nemělo „mít dopad na finanční situaci skupiny“, se totiž liší od přezkumu, který měla Komise kromě toho provést, pokud jde o kumulativní účinek dotčených podpor na hospodářskou soutěž a na vyrovnávací opatření, které bylo třeba následně přijmout, a nemá na tento přezkum vliv.

75 Na druhém místě, pokud Komise ve svých písemnostech uvádí, že „skutečný hospodářský účinek [neslučitelné italské podpory] byl minimální“, takový argument nemůže nicméně odůvodnit nezohlednění kumulativního účinku dotčené podpory a neslučitelné italské podpory.

76 I když má totiž Komise, jak vyplývá z judikatury uvedené v bodě 37 výše, širokou posuzovací pravomoc v rámci přezkumu slučitelnosti podpory na restrukturalizaci se společným trhem, skutečnost, že částka dřívější podpory, kterou zbývá vrátit, je proporcionálně nízká ve srovnání se zamýšlenou podporou, ji nezprošťuje povinnosti provést analýzu kumulativního účinku obou podpor na hospodářskou soutěž v souladu s rozsudkem Deggendorf, bod 10 výše. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Tribunálu podle judikatury uvedené v bodě 42 výše nepřísluší provést takový přezkum a odhadnout závěry, které by z něj Komise měla vyvodit.

77 Druhé námitce třetí části prvního žalobního důvodu je tedy třeba vyhovět, aniž je nutné zkoumat první námitku uvedené části.

78 Je tudíž třeba zrušit napadené rozhodnutí, aniž je třeba rozhodnout o šesti ostatních částech prvního žalobního důvodu, ani o druhém žalobním důvodu, zvláště o první části posledně uvedeného žalobního důvodu, jež vychází z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o existenci nadbytečné strukturální kapacity na trhu (viz bod 33 výše).

K návrhům na organizační procesní opatření

79 Jak bylo uvedeno v bodech 17 a 19 výše, žalobkyně navrhly Tribunálu, aby Komisi nařídil v rámci organizačních procesních opatření předložení některých dokumentů nebo kategorií dokumentů, jež Komise odmítá předložit.

80 Jelikož, jak bylo konstatováno v bodě 78 výše, napadené rozhodnutí musí být zrušeno, aniž je nezbytné zkoumat opodstatněnost návrhů žalobkyň na organizační procesní opatření, není třeba rozhodnout o uvedených návrzích, které se staly bezpředmětnými.

K nákladům řízení

81 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Kromě toho podle čl. 87 odst. 4 prvního a třetího pododstavce uvedeného jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení a Tribunál může nařídit, že jiní vedlejší účastníci, než jsou členské státy, členské státy Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP), orgány a Dozorčí orgán Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), ponesou vlastní náklady.

82 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovaly náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé žalobkyním.

83 Francouzská republika a FagorBrandt, které nepředložily spisy vedlejších účastnic, ponesou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Rozhodnutí Komise 2009/485/ES ze dne 21. října 2008 o státní podpoře C 44/07 (ex N 460/07), kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch společnosti FagorBrandt, se zrušuje.

2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé společnostem Electrolux AB a Whirlpool Europe BV.

3) Francouzská republika a společnost Fagor France SA ponesou vlastní náklady řízení.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. února 2012.

Podpisy.